

hævet. Deres arbejde overføres efter forslaget til overfredningsnævnet, jfr. betænkningen s. 331 og 337 f.

Kapitlet omtaler ikke udtømmende de myndigheder, der virker med naturfredningsloven, men kun dem, hvis organisation kræver en særlig hjemmel i loven. Blandt de således ikke i kapitlet omtalte myndigheder kan nævnes ministeriet for kulturelle anliggender, statens naturfrednings- og landskabskonsulent samt rigsantikvaren, jfr. betænkningen s. 332 f og 339 f.

Gennemførelsen af loven vil medføre et merarbejde, ikke mindst for disse organer samt for fredningsplanudvalgene, jfr. neden for, og således nødvendiggøre en personalemæssig udbygning.

En af konsulentembedets arbejdsopgaver, færingen af et centralregister for fredningerne, er i den gældende lov særligt omtalt i § 29. Denne bestemmelse har man anset det for overflødig at medtage i lovforslaget. Det vil stadig være overladt til ministeren at fastsætte omfanget af den centrale registrering.

I den gældende lovs §§ 8, stk. 5, 19 stk. 6, 20 stk. 1, 32 stk. 2 og 3 samt 34 stk. 2, er omtalt de forskellige organers adgang til at anvende eller antage fornøden sagkyndig medhjælp. Da antagelsen af medhjælp er et rent bevillingsspørgsmål har man fundet det overflødig at medtage disse bestemmelser i lovforslaget. Specielt for fredningsplanudvalgenes vedkommende har man derimod fastsat i forslagens § 6, stk. 3, at disse efter anmodning yder fredningsnævnene bistand.

Til § 2.

Gældende lovs § 3, stk. 1.

Betænkning s. 336.

Af lovtekniske grunde har man indført betegnelsen fredningskredse for fredningsnævnenes stedlige område, ligesom man som udgangspunkt for fastsættelse af disse områder har valgt amtet i stedet for amtsråds kredsen. Der er dog ikke tale om nogen realitetss ændring, og fredningsnævnenes nuværende områder berøres derfor ikke af den nye lov. Efter henstilling fra naturfredningskommissionen vil ministeren for kulturelle anliggender tage spørgsmålet om en deling af de største fredningskredse op til overvejelse i samråd med justitsministeren og de pågældende fredningsdommere.

Til § 3.

Gældende lovs § 3.

Betænkning s. 334-36.

Bortset fra sproglige ændringer svarer bestemmelsen ganske til den gældende regel om frednings-

nævnene. Som nævnt i betænkningen s. 335-36 har naturfredningskommissionen overvejet en regel, hvorefter der altid skal være en repræsentant for købstæderne i nævnet. Under hensyn til den igangværende revision af den kommunale inddeling har kommissionen imidlertid ikke ment at burde foreslå en ændret sammensætning af nævnet.

Kommissionen har peget på, at en vis lettelse af fredningsdommerens arbejdsbyrde kunne opnås ved i videre omfang at lade suppleanten for dommeren optræde som formand, selv om denne ikke er forhindret, samt ved at fredningsplanudvalgenes sekretariater yder nævnene en udvidet bistand, jfr. forslagens § 6, stk. 3.

Der er i *stk. 5* indført en hjemmel for ministeren til at fastsætte en forretningsorden for nævnene. Det er tanken heri bl. a. at optage detailregler om nævnenes virksomhed, som i dag findes i loven, jfr. f. eks. § 8, stk. 2 og 4 og § 11, stk. 2.

Til § 4.

Gældende lovs § 4.

Betænkning s. 336-37.

Bestemmelsen om overfredningsnævnets sammensætning er foreslået ændret, således at antallet af politisk valgte medlemmer ikke fastsættes i loven men gøres afhængigt af antallet af partier i finansudvalget. Herved understreges bl. a. den sammenhæng, der er mellem overfredningsnævnets og finansudvalgets virksomhed. Forslaget indebærer, at hvert af de partier, der er repræsenteret i finansudvalget, skal vælge eet medlem.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til reglen i den gældende lov, idet det dog i forslaget forudsættes, at der oprettes en stilling som heltidsansat formand for overfredningsnævnet og leder af dettes sekretariat. Endvidere er der skabt udtrykkelig hjemmel for, at afgørelsen i visse sager kan træffes af et udvalg bestående af formanden og 2 andre medlemmer.

I overensstemmelse med kommissionens forslag jfr. betænkningen s. 337-38 foreslås det, at de særlige ankenævn, jfr. gældende lovs § 4, stk. 3, nedlægges, og at ankenævnenes opgaver overgår til overfredningsnævnet. Dette i forbindelse med at overfredningsnævnet fremtidig skal være ankeinstans i strandfredningssager, jfr. § 58 samt den udvidelse af fredningsarbejdet, som forslaget forudsætter, vil kræve en udbygning af overfredningsnævnets sekretariat.

Til § 5.

Gældende lovs § 5.

Betænkning s. 338.

I overensstemmelse med, hvad der gælder for